

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1052/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313212987
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313212987.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa A. K., narodeného XX. XX. XXXX, bytom S. S., D. XXX/XXX, právne zastúpeného JUDr. Michalom Matalom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, M. Rázusa 19, proti odporcovi Orange Slovensko, a. s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/47/2013-53 zo dňa 08. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 69,91 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 8474/13, ev. č. S/209762210 zo dňa 30. 10. 2013 (ďalej v texte len „rozhodcovský rozsudok“). Zároveň odložil vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatoval, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o pripojení č. A5493221, dňa 07.04.2011 a zmluvy o pripojení č. A5596492, ako aj k uzavretiu Dodatku k zmluve o pripojení, v rámci ktorého v bode 3.12 bola dohodnutá medzi účastníkmi konania rozhodcovská doložka. Na základe tejto rozhodcovskej doložky si založil svoju právomoc Rozhodcovský súd v Bratislave, ktorý konal o návrhu spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (v tomto konaní odporcu), ktoré konanie bolo vedené proti navrhovateľovi. Predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 13. 11. 2013. Odporca uplatnil svoje nároky na rozhodcovskom súde odvolávajúc sa na bod 3.12 vyššie uvedeného Dodatku k zmluve o pripojení, v ktorom sa uvádza, že všetky spory, ktoré medzi stranami zmluvy o pripojení vzniknú zo vzájomných zmluvných vzťahov a spory s nimi súvisiace sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý bude vybraný žalobcom zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Z vyššie uvedeného Dodatku k zmluve o pripojení ďalej súd zistil, že tento bod bol súčasťou časti označenej ako "Záverečné ustanovenia". Celý Dodatok bol napísaný drobným písmom, pričom predmetná rozhodcovská doložka bola uvedená v predposlednom bode, a nie je žiadnym spôsobom zvýraznená alebo osobitne podpísaná. Okresný súd vyhodnotil, že zmluva o pripojení vrátane jeho Dodatku majú charakter spotrebiteľskej zmluvy, kde na jednej strane dodávateľ dodáva služby a spotrebiteľ tieto služby prijíma, preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane ustanovení o neprijateľných zmluvných podmienkach. Rozhodcovská doložka patrí medzi jednu z hlavných náležitostí zmluvy, bolo preto podľa okresného súdu potrebné, aby bola upravená buď samostatne alebo v rámci zmluvy tak, aby bolo zrejmé, že

je individuálne dojednaná, čo v tomto prípade splnené nebolo. Rozhodcovská doložka v bode 3.12 bola súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používal v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu u neurčitého počtu účastníkov. Spotrebiteľ teda mal možnosť iba podpísať celý Dodatok, alebo ho nepodpísať vôbec. Dojednanie o rozhodcovskej doložke pri uzatváraní zmluvy nemohol ovplyvniť. Iba v prípade, že by bola rozhodcovská doložka s navrhovateľom pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t. j. iba v prípade, ak by navrhovateľ mal danú možnosť toto dojednanie pochopiť v celom rozsahu, ako aj ovplyvniť jeho znenie, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská doložka je dojednaná platne. Keďže uvedené okresný súd preukázané nemal, rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Na návrh navrhovateľa okresný súd podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej v texte len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia tohto konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu účastníkov v konaní. Zároveň rozhodol aj o povinnosti odporcu, ktorý v konaní úspešný nebol, zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 €, aplikujúc ust. § 2 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, nakoľko navrhovateľ bol v konaní oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie odporca v celom rozsahu. Namietal, že rozhodcovská doložka bola preskúmaná Mgr. Andrejom Gundelom, ako rozhodcom Rozhodcovského súdu v Bratislave podľa § 8 ods. 4 Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu v Bratislave. Rozhodcovský súd po preskúmaní skutkového stavu v predmetnej veci zaslal navrhovateľovi výzvu k žalobnej odpovedi podľa § 11 ods. 5 Rozhodcovského poriadku, ktorá bola navrhovateľovi doručená do vlastných rúk. V predmetnej výzve bolo uvedené aj poučenie, že v prípade, ak navrhovateľ nebude adresovať rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, môže rozhodcovský súd pristúpiť k rozhodnutiu vo veci na základe písomných podkladov založených v spise, ktoré počtom i obsahom považuje za dostatočné. Keďže navrhovateľ nepodal žalobnú odpoveď, rozhodcovský súd v Bratislave vo veci rozhodol v zmysle Zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský súd však neposúdil žiadne z ustanovení Zmluvy o pripojení č. 1 a č. 2, prípadne Všeobecných podmienok, ako neprimeranú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prípadne v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. a) až r) Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ sa teda v pôvodnom konaní pred rozhodcovským súdom žiadnym spôsobom nebránil, dokonca neadresoval na Rozhodcovský súd v Bratislave žiadnu žalobnú odpoveď.

Na základe vyššie uvedeného považuje odporca rozhodnutie okresného súdu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko z platne uzatvoreného Dodatku č. 1 a č. 2 medzi účastníkmi jednoznačne vyplýva, že uvedenú zmluvnú podmienku nemožno v žiadnom prípade posúdiť ako neprijateľnú. Poukázal na doslovné znenie čl. 3 bod. 3.12, podľa ktorej sa účastníci dohodli, že zmluvy (zmluvy o pripojení) sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý bude vybraný žalobcom zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedených Ministerstvom spravodlivosti SR. Týmto teda nie je dotknuté právo navrhovateľa obrátiť sa s návrhom na začatie konania na príslušný všeobecný súd Slovenskej republiky, naviac, domnievku o tom, že zmluvné dojednanie bolo dojednané individuálne, nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Na záver konštatoval, že konanie navrhovateľa považuje za účelové, nakoľko s dostatočným časovým predstihom mal možnosť sa vyjadriť a túto možnosť nevyužil. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu v písomnom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s odvolaním napadnutým rozsudkom a žiada odvolací súd, aby toto rozhodnutie potvrdil. Má za to, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa, nakoľko tento sa so všetkými dôvodmi v odvolaní uvedenými dostatočne v rozhodnutí vysporiadal, pričom jasne uviedol, aké úvahy ho viedli k zrušeniu rozhodcovského rozsudku.

Rozhodcovskú doložku naďalej považuje za doložku, ktorá nebola dojednaná individuálne, bola súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používal v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu u neurčitého počtu účastníkov a vzhľadom na skutočnosť, že boli porušené Všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, bol daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie § 219 O. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1), pričom odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nielen vo výroku, ale aj pokiaľ ide o jeho odôvodnenie presvedčivé a správne. Súd prvého stupňa sa totiž v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami uplatňovanými v priebehu prvostupňového konania, preto by odôvodnenie odvolacieho súdu bolo iba kopírovaním vecne správnych dôvodov, v dôsledku čoho pristúpil odvolací súd k vypracovaniu tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého je rozhodcovská doložka uvedená v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 07. 04. 2011 v bode 3.12 súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používal v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu u neurčitého počtu účastníkov. Samotná zmluva o pripojení vrátane Dodatku majú charakter spotrebiteľskej zmluvy, v rámci ktorej došlo i k uzavretiu rozhodcovskej doložky, ktorá nebola dojednaná individuálne, spotrebiteľ mal možnosť iba podpísať celý Dodatok, alebo ho nepodpísať vôbec, a teda dojednanie o rozhodcovskej doložke pri uzatváraní zmluvy nemohol ovplyvniť. Okresný súd preto správne s odkazom na ust. § 53 ods. 1, 3, 4 písm. r) a ods. 5 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Možnosť, aby žaloba voči spotrebiteľovi bola podaná na všeobecný súd je vylúčená, pokiaľ bolo medzi účastníkmi výslovne dojednané, že v prípade, že dodávateľ ako žalobca sa rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, nemôže už spotrebiteľ ako odporca uvedenú skutočnosť ovplyvniť. V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia na str. 4 ods. 3.

Zhodne s okresným súdom odvolací súd konštatuje, že v tejto prejednávanej veci z listín predložených účastníkmi konania nevyplýva, že by navrhovateľ ako spotrebiteľ, mohol v čase uzavretia zmlúv o pripojení, vrátane Dodatku k nim, odmietnuť rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bola právne dotknutá ostatná časť Dodatku, resp. zmlúv o pripojení. Okresný súd dospel k správne záveru, že navrhovateľ nemal možnosť v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení, vrátane Dodatku k nej, zmeniť obsah zmluvy, preto rozhodcovskú doložku, ktorá tvorí súčasť Dodatku k zmluve o pripojení, nie je možné podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za individuálne dojednanú. Odporcom formulovaná rozhodcovská doložka znemožňovala navrhovateľovi brániť svoje práva pred všeobecným súdom, ak nebol v postavení žalobcu. Predmetnou rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa - navrhovateľa. Práve z tohto dôvodu bola rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 10. 2008 a neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v rovnakom znení.

Okresný súd teda dospel k správne mu záveru, že navrhovateľ dôvodne uplatňoval nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 a bolo potrebné tomuto návrhu vyhovieť. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Odvolací súd preskúmaním veci, oboznámením sa s obsahom spisu a so všetkými podaniami doručenými účastníkmi konania do spisu aj v priebehu odvolacieho konania dospel k záveru, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, vec správne skutkovo aj právne posúdil, vo veci správne rozhodol. Všetky skutkové zistenia a závery o nich, ktoré z týchto zistení vyvodil, ako aj ich právne posúdenie, okresný súd podrobne uviedol a vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odporca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôvody, ktoré by boli významné a odôvodňovali by iné, resp. také rozhodnutie, na základe ktorého by súd mal povinnosť rozhodnutie okresného súdu zmeniť, prípadne ho zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Námietky odvolateľa, že rozhodnutie súdu nie je odôvodnené, že postup súdu možno hodnotiť ako odnímajúci účastníkovi možnosť riadne konať pred súdom a porušujúci právo na spravodlivý súdny proces, sú neopodstatnené.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by odporca predložil navrhovateľovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že navrhovateľ mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní bez toho, aby svojím rozhodnutím ovplyvnil uzatvorenie samotnej zmluvy o pripojení, či Dodatku k zmluve o pripojení, a že dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská doložka navyše nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou. Veriteľ (dodávateľ) podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd uskutočnil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve. Po tomto výbere už navrhovateľ (spotrebiteľ) nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom, musel sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom. Spornosť vo vyváženosti vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že len žalobca, teda dodávateľ určuje rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo navrhovateľovi odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen medzi všeobecným súdom a rozhodcovským konaním, no aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Takéto zmluvné dojednanie reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, keď nemožno navyše opomíňať, že ak je rozhodcovská zmluva súčasťou viacerých formulárov predložených spotrebiteľovi na podpis navyše uzatvorená nie v čase „zvýšenej bdelosti“ spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jeho nekalosť, či už v dôsledku svojej nevedomosti alebo nečinnosti. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem, ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želal).

Podľa § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s výrokom prvostupňového súdu, ktorý odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku, nakoľko sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade je dôvodné odloženie tejto vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do vyriešenia sporných otázok uvádzaných v žalobe. Okamžitým výkonom rozhodcovského rozsudku by totiž mohla byť spôsobená ujma na právach navrhovateľa aj v podobe nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie preto okresný súd následne dôvodne odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia tohto konania.

Námietku odporcu v odvolaní, že navrhovateľ bol v rozhodcovskom konaní nečinný, preto ak následne podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, došlo u neho ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi, nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Ustanovenia Zákona o rozhodcovskom konaní sa týkajú všeobecne účastníkov rozhodcovského konania, ktorými môžu byť aj iné subjekty než spotrebiteľ, pričom sa v nich premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („právo patrí bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“). Kým nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v prípade iných účastníkov rozhodcovského konania znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v konkrétnej veci, v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník

rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je súd oprávnený skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktoré oprávnenie mu vyplýva priamo z ust. § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní a v prípade zistenia, že rozhodcovská doložka nie je platná, musí na to aj zákonom vyžadovaným spôsobom reagovať. Takýmto postupom všeobecný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa (viď aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 7ECdo 203/2014 zo dňa 28. apríla 2015).

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd potvrdil i rozhodnutie prvostupňového súdu vrátane jeho výroku o náhrade trov prvostupňového konania, ak mal za to, že uvedená náhrada trov konania bola priznaná navrhovateľovi v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p., teda, podľa úspechu v prvostupňovom konaní, kedy bol v celom rozsahu úspešný navrhovateľ, ako aj v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak k priznaniu náhrady trov právneho zastúpenia došlo v súlade s touto vyhláškou. Uvedené odvolací súd uvádza napriek tomu, že odvolanie voči výroku o náhrade trov konania zo strany odporcu nebolo odôvodnené, avšak ide o výrok súvisiaci.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Odporca nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Úspešným v odvolacom konaní bol navrhovateľ, ktorému súd priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú v zmysle písomnej špecifikácie právneho zástupcu navrhovateľa z trov právneho zastúpenia za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 61,87 € + 1 x režijný paušál vo výške 8,04 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Odporca je tak povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania spolu vo výške 69,91 €, a to na účet jeho právneho zástupcu v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., do troch dní. Aj rozhodnutie o povinnosti odporcu zaplatiť na účet štátu súdny poplatok vo výške 331,50 € je v súlade s § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch, nakoľko navrhovateľ bol v konaní oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za) Zákona o súdnych poplatkoch.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.